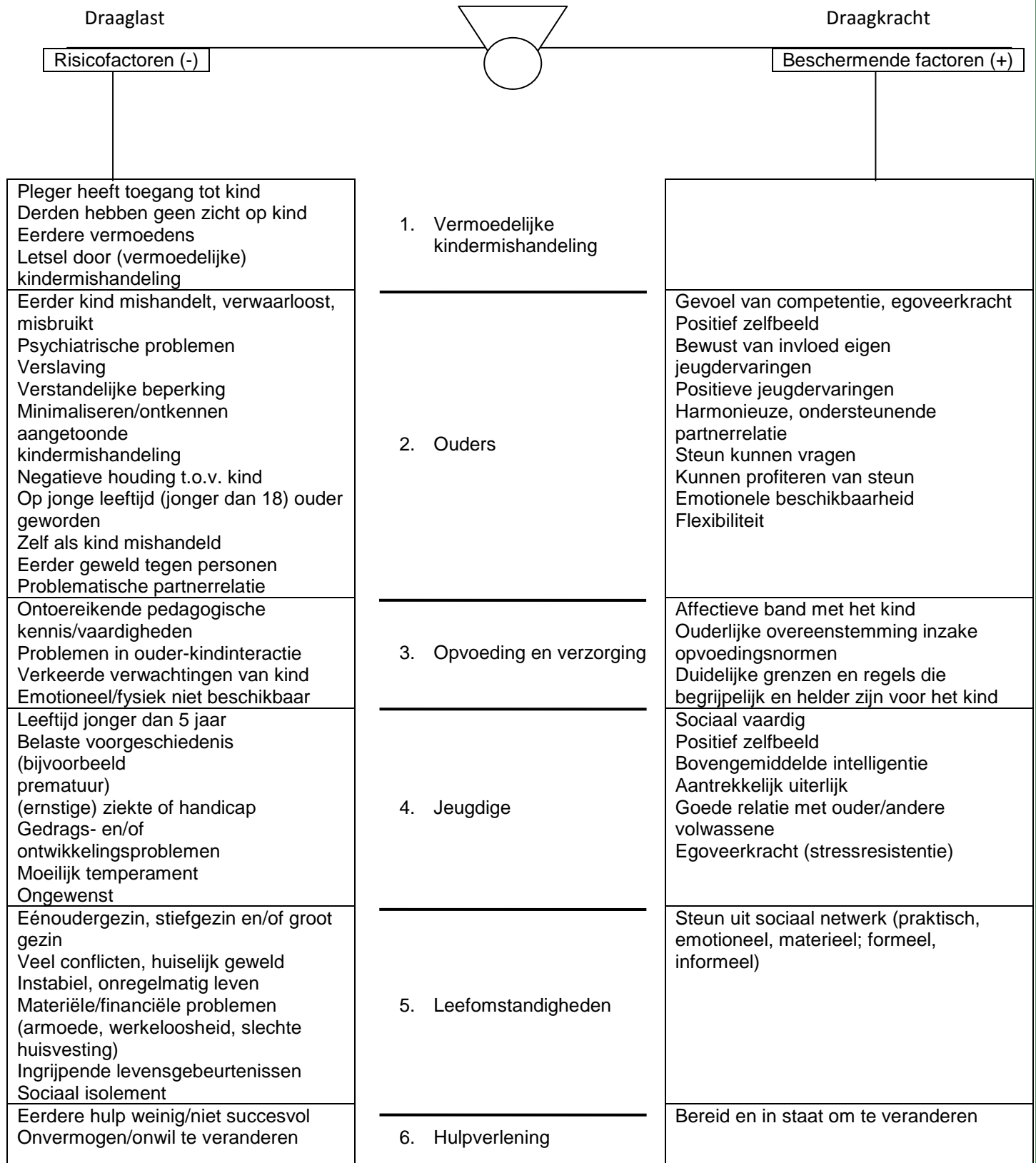

Risicofactoren en beschermende factoren als signalen in de praktijk

Balansmodel

“Uit onderzoek blijken protectieve factoren de negatieve effecten van risicocumulatie voor een deel te kunnen opheffen. Zo kan het hebben van een ondersteunend sociaal netwerk een buffer vormen tegen de cumulatie van risicofactoren (Gracia & Musito, 2003; Hashima & Amato, 1994). Volledige uitschakeling van risicocumulatie door evenveel protectieve factoren is echter nooit aangetoond. In de weinige studies die naar dit vraagstuk gedaan zijn, blijkt het effect van protectieve factoren moeilijk aantoonbaar te zijn, en als het al gevonden wordt, maar beperkt van omvang te zijn (Klebens & Whitaker, 2007; Stattin & Magnusson, 1996). Protectieve factoren hebben dus, anders dan risicofactoren een beperkte betekenis bij het voorspellen van het al dan niet optreden van ernstige opvoed- en opgroei problemen. Het uitgaan van een ‘balansmodel’ waarin verondersteld wordt dat er geen problemen zouden optreden als er voldoende protectieve factoren zijn is dus niet realistisch. Daarvoor is geen wetenschappelijke evidentie. Protectieve factoren compenseren de werking van risicofactoren maar voor een deel.”

Bron: Hermanns, J. (2008) Het bestrijden van kindermishandeling. Een aanpak die werkt.

Utrecht: Nederlands Jeugdinstituut.